

Csurgó és Vidéke.

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre: 4 frt (8 kor.) Félévre: 2 frt 4 kor.)
Negyedévre: (2 kor.) 1 frt
Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)

Szerkesztő:
Dr. Nagy Sándor ügyvéd
Szerkesztőség: Csurgó, Széchenyi-tér,
Kéziratok vissza nem adóak.

KIADÓHIVATAL:
Vágy Gyűlökönyvnyomdája,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők.
Hirdetések jutányosan szími atnak.

A hazaszeretet.

Népek és nemzetek, melyek a világtörténelem porondján szerepeltek és szerepelnek, sokféle körülmény közreműködése következtében jutottak oda, hogy a világtörténelem lapjaiban az emberiség számára megörökíttessenek. Ha a körülményeket vizsgáljuk, melyek következtében sikerült számos népfajnak magát, habár rövid ideig is fenntartani a szereplés terén, azt látjuk, hogy azok a népek tűnnek ki leginkább az emberi társadalom erájából, kikben a hazaszeretet képezte a legfőbb motívumot, kik felfogták annak jelentőségét, hogy egyedül a haza iránti ragaszkodás és annak örök időre való fenntartása képezi a népek boldogítását s ennek keretén belül érhető el az emberiség kettős hivatása, az anyagi és szellemi fejlődés a maga teljességében. A hazaszeretet a különböző népfajokban különbözőféleképpen található fel. Ennek okát egyedül abban találjuk, hogy az egyes népek milyen szempontból fogták és fogják fel jelenleg is hivatásukat, mi képezi életük fenntartására irányuló gazdasági tevékenységük irányítóját, az ipar, kereskedelem vagy mezőgazdaság terén mozdítják-e elő kulturális tevékenységüket.

Ha e különböző szempont szerint vizsgáljuk az egyes népfajokat és nemzeteket, úgy kétségbevonhatlanul arra az eredményre jutunk, hogy a különböző hivatás az egyes népfajokban hasonló szervezetű állam alkotásra is vezetett.

Azok a népek, a melyek a hódítás vágyától vezéreltetve a nyers erőszak által igyekeztek magukat fenntartani, állam-alkotásra nem voltak képesek, mert életelejüket egyedül a hódítás képezte, erejüket az ország határain kívül, tehát ott érvényesítették, hol a diadal és bukás egyformán osztályrészüké válhatott. A haza és állam fogalma természetesen itt gyökeret nem verhetett, a kapocs, mely az egyeseket az államhoz fűzte volna, hiányzott, mert boldogulását, célját nem hazájától várta, hanem a hadi zsákmányban és az ellenség prédájában kapta jutalmát.

A hódító népfajok, a mely hamar emelkednek a hatalom polczára, oly hamar le is tűnik szerencse-csillaguk. A nagyságnak a bukás itt természetes következménye, mert a meghódított területeket és népeket szerves állami kötelékbe vonni nem tudták, a fejlődést ez iránt belőlük a durvaság és erőszak kiölték.

Példa erre a szittya nemzet, a

perzsák, a hunok és a vérszomjas tátarok. Ezek a népek sem államalkotók nem voltak a mai értelemben, sem hazájuk iránt lelkesedéssel nem viselkedtek, mert egy részük nem is telepedett le állandóan, hanem Ázsia és Európa végtelel rónaságain szerte-szétjel kóboroltak.

Az iparral és kereskedelemmel foglalkozó népeknél nagyobb állandóságot tapasztalunk az állam-alkotó képesség iránt s itt a hazaszeretet nagyobb mértékben fejlődik ki, mint a hódító népeknél. Az ipar és kereskedelem nagy lendületet ad egyes népek fejlődésének, gócpontokat, városokat alkot a vállalkozó szellem, mely a jólét és vagyonsodásnak képezik kiinduló pontjait. E népek mindenesetre önállóságukat, függetlenségüket úgy a múltban, mint a jelenben a legnagyobb elszántsággal védelmezték, mint az ókorban Karthago, Phönícia és a legújabb korig mindama népek, melyek jólétüket a városi élet keretén belül, ipar és kereskedelem által iparkodták előmozdítani.

Mert a városokban kifejlődött merkantilizmus is nem volt másnak, mint az önállóságnak és függetlenségnek kivívása, melyet a földesuri, jobbagyi kötelekből felszabadult népek a haza iránti szeretet legnagyobb melegével iparkodták fenntartani.

Tárcza.

A Kurucz leány.

I.

Piros rózsá, fehér szegfű
Elváltak én a lelkemtől
Ha megkérem a teremőt
Talán ad majd jobb szeretőt.

Jobb szeretőt, nyalkát, szépet,
Kinek csókja jobban éget;
Ki nem császár katonája,
Annak lennék a babája.

Szebb a kurucz, mint a német
Annak adom a szívemet,
Csókja édes, hű szerelme,
Megcsókolnám, ha szeretne.

II.

Meg is kértem a teremőt,
Adjon igaz, hű szeretőt,
Fejedelem katonája,
Nincsen nyalkább legény nála.

Hogyha a sor harcra kerül,
Hogyha vigad s tánczra perdül
Olyan tüzes, olyan deli,
Minden leány megszereti.

III.

Szél lengeti a ruhámat,
Elvitették a babámat,
Fejedelem parancsára
Masirozott a csatába.

IV.

Szél lengeti a ruhámat,
Eltemették a babámat,
Rögöt szórnak a sirjába,
Siratgatom, mind hiába.

Fejedelem parancsára
Masirozott a csatába.
Ellenséges golyót kapott,
Elvérezett, árván hagyott.

Nagy veszély volt: „A kúrt szóra
Minden kurucz úljön lóra.”
Igy mondta a fejedelem —
Ezért nem is fáj ugy nekem.

Manesi.

Kortés babérait.

Egy párt vacsora utóhatása alatt kerületünk képviselőválasztásának csélyeit mérlegetem. A vótumok serpenyője majd ide, majd oda billent simitgatásom alatt. Végre is kombinációba vévén a párt vacsora boros palackjainak számát pártunk jelöltjének adtam bizalmam mellett a mandátumot.

Legott oda is képzeltem magamat abba a pár ezer forintoskával dotált hivatalba, melybe kortéskedéseimért képviselőnk ültetni fog. Már épen székfoglaló beszédem fonálát fonogattam, a midőn szörnyű alkotmányos hangulatban beép hozzám az egyik mágori választó névszerint K. Ökrös Mihály.

Az elnöki megnyitót be sem várva hátra toltá bubján Mihály a veres toilas kucsmát s egy tánczoló medve bizonytalan billegését imitálva rágyújtott a kortés nótára:

Sárréti Pál a követünk.
Adót többé nem fizetünk!
Nem lesz már fizetni való,
Elengedte Lócsik báró!
Éljen a haza!

Ismeri kelmed a képviselő jelöltet?
Személyében nem volt szerencsém tisztelni.

Olvasta programbeszédét?
Nem.

De politikai hitvallását csak ismerem?
En csak apostoli hitvallását ismerem.
Mi alapon tagadja meg kigyelmed a nótában az adót?

Nem köll azt megtagadni, el van az már igazítva.

Aztán ki igazította el?

Nacseságos Sárréti ur szeretett képviselőjelöltünk meg az ekelelenciás miniszterijum.

Az állandó letelepedés, vagyonsodás, mely viszont magasabb szellemi kulturának megteremtője, mintegy előfeltételei a hazaszeretet fogalmának, mert a haza, állandó otthona s jóléte a népeknek nincsen, ott hiányzik ama magasabb erkölcsi érzés tudata, melyet hazaszeretnek nevezünk. Vizsgáljuk továbbá, hogy vajjon a mezőgazdasággal és annak meghonosodásával miképp fejlődnek ki a hazaszeretet fogalmi.

Már a mezőgazdaság maga is több válfajjal bírván, és időtől kezdve az emberiség is ennek több faját művelte. A szántás, vetés, halászat, vadászat, a mezőgazdaság által nyújtott termékeknek iparszerű feldolgozása még az ősidőbe nyúlnak vissza. A föld megművelése csak bizonyos, egyes népek által tulajdonba vett területen volt lehetséges, hol a föld termékenysége erre a célra leginkább megfelelt. Míg a halászat, vadászat és állattenyésztés bizonyos területen nem volt mindig művelhető, mert egyes vidékek nélkülöztek ama feltételeket, melyek a foglalkozásnak elengedhetetlen kellékei. E népek tehát jobb vidéket kerestek fel, hol folyók, erdők bőségben voltak s hol az élet feltételei rájuk nézve kecsgetőbbnek kínálkoztak, ott ütötték fel sátorfájukat. E népek örökös vándorlásban élvén, hazát maguknak nem alkothattak, itt hazaszeretetről beszélni csak hiu illúzió volna.

E népekhez tartoztak kezdetben őseink is: a magyarok. Őseink hazáját megállapítani épen azért nem lehet a legnagyobb tudományos kutatásokkal sem, mert őseinknek is a halászat, vadászat és állattenyésztés képeznén foglalkozásukat Ázsiának elterülő rónaságain, több felé elszórtan éltek. Ezt látszik bizonyítani az a körülmény, hogy egyes kutatók az ősmagyarokra emlékeztető szokásokat, tárgyakat fedeztek föl több helyütt.

A haza fogalma nálunk nem fejlődött ki addig, míg a honfoglalás ténye

végre nem hajtott nálunk is addig, mint a többi népeknél, csak a faji szeretetről szólhatunk. A honfoglalás befejeztével őseink is abbahagyták — habár nem is azonnal — előbbi kalandos életüket s állandó letelepedésükkel, egy állandó foglalkozást, a földművelést kezdték meghonosítani. A földművelést minden népnél állandó letelepedést is tételez fel egyuttal, mely foglalkozás csak bizonyos termékeny földterületeken lehetséges.

A letelepedés pedig megalkotja az államot, melyben a népek összműködni igyekeznek, nemzetet képeznek, elválasztva magukat más idegen népektől. Az egyes nemzetek által elért eredmények, intézmények, melyek több száznak eredményei is lehetnek, képezik azoknak kincseit, mely nyilvánulhat annak akár vagyonságában, akár szellemi haladásában, az rájuk nézve egyformán nemzeti kincset képez. E nemzeti kincsekhez való ragaszkodásban nyilvánul a hazaszeretet, mely annál nagyobb jelentőségű bir, minél inkább előre haladt valamilyen nemzet az ő kincseinek gyűjtésében. Nemzeti kincsek alatt értvén mind ama tényezőket, melyek egy nemzet jólétét, anyagi és szellemi tekintetben előmozdítják.

Vajjon a magyar nemzetnek is vannak-e ily nemzeti kincsei, amikre feltételek az büszkének lehetünk? E kérdésre az ezredéves kiállítás fényével felelhetünk. Az itt bemutatott nemzeti kincsek, ezer év jó és balsorsának eredményei, melyek megteremtésében és megtartásában a hazaszeretnek nagy része volt. Ez volt védőbástyája ezer éves kulturánknak, ennek volt köszönhető, hogy a küllellenség ellen úgy, mint belviszályban, mikor az édes haza megvédéséről volt szó, az iránta való szeretnek tettekben is kifejezést adott a nemzet.

Ez legyen nemzeti életünknek a jövő ezredében is az iránytűje és lüktető ereje, hogy azok a kincsek, melyekre most is oly büszké vagyunk

az egész világ előtt, még kedvesebbek legyenek. Csak úgy tudjuk hazánkat szeretni és becsülni, ha ismerjük annak drága kincseit, melyeket csak egy — magyar nemzet adhat fiainak.

H i r o k.

— **Uj gyógytár.** Berzence község, illetőleg az ottani közegészségügyi kör részére a belügyminiszter új gyógytári jogot engedélyezett. A gyógytár berendezésére Máj nevű gyógyszerész nyert jogot. A gyógytár nyilvános megnyitása e hó 24-én történt meg, Szaploneczay Manó megyei tisztí főorvos közbenjárása mellett.

— **Kitüntetett vármegyei orvosok.** A m. kir. pénzügyminiszter dr. Bohm Sidney perlaki járásorvos és tb. főorvosnak, dr. Szabó Zsigmond perlaki, dr. Messer Samu bellatincezi, dr. Kollin Ignác dobrónaki, dr. Józsa Fábán alsó-lendvai körorvosnak és dr. Krassóczy Ignác eszékronyai járási orvos és tb. főorvosnak a trachoma gyógykezelése körül kifejtett fáradozásait elismerésül 100—100 frt jutalomdíjat utalványozott.

— **Ifj. Ábrányi Kornél** f. hó 15-én beszámoló beszédet tartott Lengyelországban választói előtt. Nagy vonásokban vázolta a politikai helyzetben az utóbbi időben beállott változásokat, kifejtette azon okokat, a melyek őt arra késztették, hogy továbbra is párton kívüli helyzetet foglaljon el. A választók változatlan bizalmuknak adtak kifejezést szeretett képviselőjük irányában.

— **Márczius hó 22.** Ezelőtt 25 évvel ezen a napon, mely akkor vasárnapra esett, alakult meg a csurgói önkéntes tűzoltóegylet. A jubileum napját az egylet egyletével azzal ünnepelte meg, hogy az őrtanya figyelő tornyát a mondott napon fellobogozta.

— **Halálozás.** Krisztinkovich Antal, a „Vízügyi és Hajózási közlöny” felelős szerkesztője f. hó 20-án meghalt. Az elhunyt a szabadságharcot mint zászárkapitány küzdötte végig. Krisztinkovich Somogyvármegye árvaszéki elnöke is volt.

— **Az esküdtsek életbeléptetése.** Az igazságügyminisztertől már leérkezett a rendelet az esküdtseki intézmény életbeléptetése tárgyában. E szerint az esküdtseki tárgyalások a mostani végtárgyalási teremben fognak megtartatni, a mellette levő iroda igazgatói helyiségek pedig melléképületekbe fognak átalakítottatni. A rendelet értelmében Kaposváron január, június és október hónapokban fognak esküdtseki tárgyalások tartatni.

Mondja hát, hogy esett meg az eligazítás? Hát éppenséggel nem tudná főkortes uram Lócsik báró üzenetét?

Semmi sem volt róla jelöltünk programjában.

No már pedig Marhás István a víztől malomban hallotta, mikor a mult héten rozs őrní járt... Ott beszéltek, hogy a nacsáságos Sárreiti követ ur, mikor az ország tavalyi konvencziós levelét csinálták, megingerpépálta a pénzesládára vigyázó minisztert mondaná meg igaz lelke: mivel tartozik még az ország Lócsik bárónak? A mágori határban nem terem annyi csü tengeri, a hány milliomok mondott a miniszter. Követünk erre azt mondja: az interesével se bírnak annak; a tőke meg elviszi a rajtunkvalót is. Segíteni köll a haza sorján, már azt nem tudom mit izentek Lócsik bárónak, elég az hozzá az adósevelet a miniszterijum haza sikeritette. A kiállításn egy aranyozott sátorban mán mutogatták is. No csak fáin egy ember ez a mi követünk. Hogy a mágori kerület képviselője a mult ciklusban hatalmas népszerűségre tett szert, azt K. Ökrös Mihálynak fenti előadásából láthatja az olvasó.

No lássa kigyelmed! értekeztem újabb kocczintás közben Ökrössel, mily hálátlan ez a mágori nép. Sárreiti volt követünk nagy eszével kitisztázta az ország adósságát, most mégis ellenjelöltet állítottak vele szemben.

Bizony czudarság! Hátba még azt is megtudja kortes Uram a mibe ide fáradtam...

Csak nem rossz hírrel jött ken?

De avval ám! A kecskés zugiak az ellenpárthol kezdenek húzni. Baj lehet biz ebből uram! A balogpártan tízpengő forintot, kethold tengeri földet, egy szekér szalmát ígérnek minden voksért. És akad ökor a ki ezt elhiszi.

Ugy mondják, hogy Markás István komám agál leginkább a Balog mellett. Nem volnék méltó a kortes névre, ha be nem látom hova sandít K. Ökrös.

Maga becsületes önzetlen honpolgár Mihály! Pénzért nem adja el a szavát. Maga tudja, hogy a haza iránt teljesít szent kötelességet, mikor Sárreiti urra szavaz. Jól mondta az ur, hogy én nem pénzért teszem, a mit teszek, hanem egy kis törlesztésem véna, agyék az ur legalább ötforintot.

A diskrétül tenyerébe nyomott tíz koronát indiskrétül megolvasta és úgy vágta zsebre. Ha holnap marhabeitatás után, az egész kecskezugi szavalló nép nem lesz a „Böliter csárdába,” ne legyenek többé K. Ökrös Mihály! Elhozom én őket, ha mingyá kötőféken is.

Másnap vesztett hangos volt a „Böliter csárda.” Hetven kecskezugi választó torokból s ugyanannyi nem választó torokból hangzott a kortesdal s annak különösen az adónemfizetésre vonatkozó része. Be kellett

látnom mennyire híven járt el Ökrös Mihály a pártszervezkedés nem könnyű munkájában.

A belépésemkor fogadó egotverő „éljen!” lecsillapultával, a bubos kemenceze patkájáról elmondtam beszédemet. Beszédemre a választók nevében Ökrös felelt, most már vigan lehetünk biztatott Ökrös — lúttek a Balogpártnak. Holnap ilyenkor csak követ lesz a mi követünk. Hát vigadtam volna én is, ha kortes örömeimre egy számlával szemfedőt nem borít Weinberger, a „Böliter csárda” és kortestanya bérlője. Vala pedig a számlára írva összesen 235 frt 20 kr.

A végszomma láttára hajam égnek meredt, de azért mosolyogva szóltam Weinbergernek.

Nem magas kissé a tarifája?

Kérem mindent beszerzési áron számitottam.

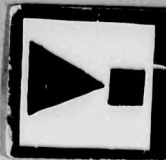
De enged is le belőle valamit?

Baargeld fizetésnél adhatok a főkortes urnak 5 százalék kaszaskontót.

Tudja mit! Én fizetem ki magának az 5 százalékat, a különbözetest pedig vonja le a földhaszonbérletből, a mit Sárreiti urnak fizet.

Tisztába jöven Weinbergerrel, a Sárreiti tanyájáról rendelttem be hat négyökrös mentőszekeret, a melyeken az elvtől ázott polgártársakat szállítottam haza.

A szavazáshoz csak a záróra utolsó negyedében mehettem.

— **A „Dunántuli Dalosszövetség“** tagjai részére felhívást intéz, melyben a Komáromban f. évi június 25-én tartandó közgyűlésre és dalos ünnepélyre hívja meg őket.

— **Pályázat.** A kaposvári törvényszék-nél aljegyzői állás van üresedésben. Pályázati körvények két hét alatt adandók be a kaposvári kir. törvényszék elnökehez.

— **A sikkasztó és okirathamisító könyvelő.** A csurgói takarékpénztár volt könyvelője Neuhausz Béncze bűnügyében a kaposvári kir. törvényszék büntető osztálya e hó 24-én tartotta meg a végfárgyalást.

— **A kaposvári új indóház építkezése** úgy látszik egyelőre függőben marad. A mint értesülünk az új kormány takarékosági politikája folytán az építkezést a közlekedési miniszter rendeletileg beállította. A teherpályaudvar csaknem egészen elkészült, a személyforgalomra szolgáló épületet azonban egyelőre nem bontják le s marad bizonytalan időre az új építkezés. A személypályaudvaron marad tehát minden a régi s a nagyforgalmu hely szűk helyiségeiben jövőben is csak oly tolongás és kapkodás lesz, mint volt.

— **Diákvonulás.** Itt a husvéti szünet. A muszafik megindultak, hogy kipihenjék a 2-ik harmad fáradalmait. Mindket intézetünkben pütekén kezdődtek meg a szünetek s tartanak április 5-ig.

— **Sorozás.** Vége az ex-lex állapotnak, fizetnünk kell pénzzel, vérrel, mert megszűnővén a törvényen kívüli állapot, végrehajtják a magyart, ha nem fizeti az adót. Katonát is kell adunk. Országszerte megindult az állítás, a mi fiainknak is ki kell állani. Járásunk területén április 17-19 napjain soroznak. Lesz módunkban a sok baka nótát végig hallgatni és a berugott regruták szabadalmozott rendtelenségeiben gyönyörködni.

— **A Balaton f. hó 23-án** éjjel befagyott. A jég körülbelül 1 centiméter vastag. Az enyhe idő, mely utána következett, teljesen feloldja a jégpinczelt és így nincs kilátás, hogy használható jeget nyerhessenek a Balatonról.

— **A katonák vacsorája.** A hadügyi kormány jövő évi költségvetése a katonák vacsorájának javítására legényenként és ötönaponként egy krajczárnyi többkiadást fog előírni. A katonákra tudvalevőleg 1897. január 1-én mosolyogtak először a vacsorázás gyönyörtüsei, a mikor is a hadügyi kormány elrendelte, hogy hetenként kétszer meleg vacsorát kapjanak. A mostani reform arra vonatkozik, hogy a legénység a hét többi napján is vacsorázzék, illetőleg a kaszárnyában kapjon vacsorát és ne legyen a szakácsuk széles körben ismert jöndulátára utalva. A vacsora most is többnyire főzelék konzervekből fog állani.

— **Tüzesetek.** Ha így folytatódik bővelkedni fogunk, ha másban nem, hát tüzesetekben. A hét folyamán két tüzeset volt. Az egyik e hó 20-án este 8 órakor Alsókban gyulladt ki és égett le Bander Kis Ferencz pajtája. Kivonult az alsóki és csurgói tűzoltóság, az előbbi a tüzet localizálta, de az oltás a teljes vízhiány miatt oly lassan ment, hogy csak éjfélkor vonulhattak haza az ottani tűzoltók. — A második tűz e hó 22-én délután 5 órakor ütött ki Csurgón, leégett Mayerhofer József cselédháza. Az oltáshoz elsőnek érkezett mint közvetlen közelben levő a főbérnökség feckendője, mely a localizálás körül nagyon jó szolgálatot tett, utána nyomban az önkéntes tűzoltóság, mely a malomárónál szerelt és 104 méter tömlőt fektetve teljes vízbőséget teremtett, harmadiknak érkeztek az alsóki tűzoltók, a kiknek már csak a takarítási munkából jutott. Két órai munka után az összes tűzoltók haza vonultak. A leégett épületek biztosítva voltak s így a kár megtérül.

— **Influenza.** Ezelőtt 7-8 évvel jött hozzánk az orosznátha, azóta szörványosan évente grassált, de veszély nélkül folyt le a betegség. Most ujabbán kitört a baj. Egész járásunk fertőzve van, ezuttal már nem csak az idősebb emberek, hanem egész kis 3-4 éves gyermekek is megkapták a bajt. A be-

tegség azonban, ma már úgy látszik nem veszélyes, mert halálozással egy eset sem járt.

— **Ritka madár.** Asztria szomszédunk egy falujában Ottmann Antal ottani földbirtokosnak egy 38 éves ludja van, melyet évenként 8-10 kis liba környez. A ritka állat, melynek csak látóképessége gyöngült, nagy helyismerettel bír s a legjobb egészségnek örvend.

— **Kétezerhatvannégy teríték.** Ennyi terítékes bankettet rendez legközelebb a bostoni Homo Market-klub Mac Kinley tiszteletére. A lakomán a vendégeket 250 pinczér fogja kiszolgálni. Husz embert csak azért fogadtak fel, hogy a boros flaskákat nyitogassak. Valami tudós már azt is kiszámította, hogy az asztalok, ha egy végbe volnának, fölmérföldnyi távolságra terjednének és hogy az ételből, mely a lakomán felszolgálásra vár, egy hattagu család egy esztendőn át busásan megélhetne.

— **Időjárásunk.** Falbot a zöldbékának esufolt időjossal állandóan gunyolják, ha egy-két napot késik jóslásával. Pedig a ki figyelemmel kíséri időjelzését, kénytelen a békának csaknem mindig igazat adni. Mostani időjárásunkat is bemozdta, pedig ki hitte volna, mikor csak néhány nappal olyan időnk volt, akár májusban. Megindult az egész természet, a korai termő gyümölcsfák virágdíszit öltöztek, a cserjék zöld levelei kibujtak, mindenki örült a tavasznak. Még a sár fekenén alvó béka is kibujt s már 15-16-án javában szólt. Egyszerre vége lett mindennek. Előkerültek a bundás kabátok, a meleg szoba, beütött a tél. 19-ike óta állandóan hull a hó, még pedig oly erővel, hogy alig lát a járókelő ember. Éjjente erős 6-7-fokos hideg van. A természet visszariadt s ismét álomba merült. A korán nyíló fák virágai pedig elfagytak. Szóval Falbnak igaza volt, havazás, erős hideg, csak aztán most már lenne vége. Fekete karácsonyra fehér husvét ne következék.

— **Világposta** címmel egy levelbélyeg újság jelenik meg, melynek első száma Arany Mór szerkesztésében már meg is jelent. A lap évi 2 forintért megrendelhető a kiadónál. Faludi Zsigmond (Budapest, Erzsébet-körút 21 szám.) Érdeklődőknek kivanatra szívesen küld mutatványszámot a kiadóhivatal.

C s a r n o k .

REMÉNYSÉG.

Oh nyil virág a rózsafán még.
Piros hajnal hasadtakor...
Mit lelkünk oly epedve várt rég —
Eloszik ez a köd, ez árnyék...
Ne félj, a vész el nem sodor...

Ne félj szerelmem, kis pacsirtám,
Dalolni fogsz te újra majd.
Oly sok tavasznak elvirultán,
Egy csillag fény ott fenn kigyul tán,
Mely újra a magasba hajt.

A boldogság e csalfa álom
Meglopja újra szívedet...
Megjő, hogy többé el ne váljon...
S uralkodjék-e kis világon
Elhervadatlan kikelet.

Veress József.

Egy leány regénye.

Irta: Glósz Géza

(Folytatás.)

Két év volt e azóta. Erzsikének egy emberöltő volt ez: szüntelen vívódás ön-ön-magával. Arcának rózsái tova tűntek; a bánat letarolta azokat. A pajzán kedvnek, az incselkedő mosolyoknak nyoma sincs; a lélek harca cölöte ezeket. Ama végzetes kacaj óta senki sem hallotta nevetni.

És így halványan, bánatosan még szebb volt e leány. —

Bánatszerű lemondás, méla fájdalom ült szép vonásain. — Lelke mintha mindig távol lett volna tőle, mintha egy más, egy

tündér világban bolyogna, hol minden tárgy, fa, virág s a lévegő is szerelmet lehel s ő itt keresné azt az üdvő, melyet oly sokszor kacagva lökött el magától; mintha itt remélné megelni a feloldást s vele az üdvözítést. —

Az ő bünneli bűnhődésnél nincs nagyobb. A mivel kacagva játszott: a szerelem lett bűnhődése. —

Ezalatt a két év alatt teljesen meghasonlott önmagával: gondolatai, vágyai egyik szélsőségről a másikra espongáltak.

Mintha meggyőlte volna a világot, nem vágyott zajába: pedig az nem vétett neki semmit. — Egyik órában a megbánás a másikban viszont a dacz keríté hatalmába lelkét. — Ez az önmagával meghasonlott lélek, képzelt világ gyűlöletének első perceiben a zárdára gondolt. Ott háborítlan leimádkozni vélte multjának lelkére nehezédő bűneit. —

Ezzel a gondolattal aztán eltöprengett napokig, részleteiben kiszinezve ezt a jövő életet. Majd eszébe jutott az a rideg elzárkózottság, melyben a zárdá szűzek élnek, az a komor négy fal mely örökös otthonává lenne, társnőinek mindig szomorú arca; eszébe jutott a fátyol mely szép arcát elfedné, e gondolatoknál önkénytelenül végig simítva szép szőke haját, eszébe jutott, hogy ott ettől is megfosztanák: ah! ezt nem enged, e büszkeségétől nem fog megválni soha.

S eldobta e gondolatot.

Töprengett hónapokig; képzelete egész sorozatát rajzolta a képeknek, melyek mindegyike egy-egy élet volt. — Válogatott benézők; mindennap eldobott egyet: ez sem volt kedvére való, amaz sem kellett. Mig végre nem maradt csak egy.

Ezen aztán eltöprengett. Soká tartott habozása, míg végre felkiáltott:

— Színész nő leszek. — Hiszen ez felel meg legjobban az én egyéniségemnek. Eddig szívből nevettem, most színlelni fogom azt a színpadon. Kettős világom lesz, magam is kettős lény leszek: egyik a másiknak halálos ellensége.

Megvolt tehát annyi töprengés után az életcél. Egy pálya, a mely — szerinte — egyéniségének legjobban megfelel. Ugy el tudott merengeni ez új élet jövőjén, míg bőröndjeibe rakosgatta holmiját.

Egy barátinője toppant be hozzá s csodálkozva nézte a nyitott bőröndöket.

— Mit csinálsz Erzsike? — kérde.

— Látod — volt az egyhangú válasz.

— Talán elutazol? Hát minden áron zárdába óhajtasz menni?

— Utazni, utazom, de nem a zárdába.

— Mem? Hát hová?

Erzsike felemelkedett bőröndjei melől s hozzá lépett barátinőjéhez.

— Színész nő leszek, kedvesem; a conservatóriumb megyek.

— Te? Ez lehetetlen!

— Pedig úgy van. — Látod, kedvesem, oly sokat gondolkoztam már a módról, melylyel nyugtalan lelkemet s itt bent e háborgó szívet lecsendesítem. — Kerültem a társaságot, szakítottam ismerőseimmel, kivül senki sem járt hozzám. S miért? Lehet csalódom, de én minden tekintetben vádat olvastam, mely azt a végzetes báléjt juttatta eszembe. Azt gondoltam, így félrevonulva lelkem egyensúlya vissza tér. Nem lett úgy.

Aztán a magányra gondoltam, a rideg zárdai magányra, hol minden tárgy, az egész környezet idegen; hol semmi sem emlékeztet a multra s nem juttatja eszembe, . . . óh! nem tudom kimondani. — Itt véltém feltalálni a meggyugvást.

Ábránd volt ez csak, mint eddig minden. — Az a magány, — mely a zárdát uralja, azok a szomorú, lemondó arcok félig eltakarva, azok a bűnbánó'ag lehajtott fejek s maga az ima, melyet reggeltől estig mormol az ajk, nem feledtette volna el a mult emlékeit.

Nem, ez nem lehet az én világom.

Én ott nem találok meg azt, a mit keresek. — Zúj kell nekem! A kedélynek folytonos izgatása. — Más lélkör, új eszmék, melyek elfoglalják egész éneket s nem

engednek időt önmagammal tépelődni; ha ezt elérem, feledni fogok.

Es sirva leborult barátnöje keblére.

— Szegény Erzsikém! miért is tevődte azt? — mondá emez.

— Azt, ugy-e? Tudom mit, ne magyarázd. Nagy lesz az én bűnhődésem azért a kacajért. — Tudom, érzem. Futok a sors elől, mind hiába, utol fog érni.

Miért tettem azt? kérde. Látod tőlem ezt nem kérdezte még soha senki; de elítél, a ki csak ismer. Elítél az is, kit a férfiak közül legtöbbször becsültem, mert nem volt az a léha báb, mint a többi.

S ennek ítelete fáj legjobban.

(Folyt. köv.)

Az okirathamisító könyvelő

(Lapunk zártakor kaptuk e tudósítást.)

Neuhausz Benze a csurgói takarékpénztár könyvelője felett f. hó 24-énült törvényt a kaposvári kir. törvényszék büntetőtanácsa.

Neuhausz a végtárgyaláson is töredelmes vallomást tett. Védelmére családi viszonyait hozta fel. Több tanu igazolta, hogy éveken keresztül tartotta beteg öreg anyját, két nővérét, kik nála haltak meg s hogy neje állandóan beteges volt s gyógyítása sok pénzbe került.

A törvényszék méltányolva a vádlott helyzetét, tekintve a töredelmes vallomását és büntetlen előéletét, ugyszólva a legenyhébb büntetést szabta ki, 2 évi fegyház, melyből 4 hónapot a vizsgálati fogsággal kitöltőnek vesz, 3 évi hivatalvesztés és politikai jogok felfüggesztésére. Az ítelet ellen az ügyész sem fellebbezett.

Vetőmagvak.

(Mauthner Ödön tudósítása.)

Az üzlet ez idő szerint igen élénken indul, az ismét kedvező időjárás a gazdák vételkedvőt fokozza és ennek folytán minden vetőmag élénk kereslet tárgyát képezte. Az egyes féleségek forgalma felett az alábbiakban számolunk be, míg e helyen, a hol a gazdák már számos jó tájékoztatót találtak, a következő észrevételek fölemelést tartjuk időszerűnek: Az amerikai heremagvakkal üzött visszaféléseknek egyelőre gátat vetett az illetékes faktorok erőlyes beavatkozása, hallani ugyan itt-ott, hogy megpróbálják az amerikai mag elárúsítását, de ennek sikertelenségével végre tán mégis ki fog az a belföldről szorítottani. A nem szolid kereskedelem most aztán más tέρre vetette magát, egy ép oly tekintélyes fogyasztási cikkre, nevezetesen a takarmányrépa magra.

A bisenzi eredetű répamag, mely tudvalóleg össze sem hasonlítható a megbízható északnémetországi maggal, ide is megtalálta az útját és jó hírű fajták neve alatt olyan minőségű répamagvakat kínálnak, melyek fajtisztaság és csirázóképesség tekintetében egészen alantas értékűek. Ezeknek árai természetesen alacsony árvonalon mozognak, de mit a gazdának az olcsóság, ha rossz magból csak rossz répája és e rosszból is csak kevés terem?

Vörös lóhere. A finom és középfinom minőségű nagy kelendősegre talált, az árak a mult heti szinfokon forognak.

Luczerna. Az ebbeli fogyasztás igen jelentékeny volt és ismét nagy mennyiségek keltek el.

Takarmányrépamag. Ennek ismert fajtáit igen keresik a külföldi szolid termelők-nél úgy látszik fogytukra érnek a készletek. Muharmag kereslete jó, az áru könnyen kelt el. Baltaczim szükön van. Bakkönyből nagyobb mennyiség forgalmaztatott.

Jegyzések nyers áruért 100 kilonkiut Budapestben értve:

Vöröshere tavalyi	48—50 frt.
Vöröshere idej	54—58 "
Luczerna francia	70—80 "
Luczerna magyar	56—62 "
Luczerna olasz	58—62 "
Baltaczim	14—15 "
Muhar	5 1/2—6 1/2 frt

Nyomatott Vágó Gyula könyvnyomdájában Csurgón 1899.

12 értékes tárgy csak 2 frt 95 kr.

- 1 gyönyörű zsebóra, Anker-Remontoir, nickel gravírozott fűdéllal, 3 évi jótállással. (Nem falióra, vagy ehhez hasonló, mint a milyeneket, sajnos, némely kereskedő aranyozott óra helyett küldeni szokott.)
- 1 elegáns óraláncz (kívánatra nickel, vagy aranyozott) szép akasztóval, párisi minta.
- 1 elegáns uri melltű, amerikai double aranyból, utánzott brillianttal.
- 1 pár gyönyörű fülbevaló, valódi ezüst, cs. kir. fémjelzéssel ellátva.
- 1 igen elegáns karszalag, francia double aranyból.
- 1 pár gyönyörű közelő-gomb, amerikai double aranyból.
- 1 garnitúra ing-gomb, (áll 5 darabból) amerikai double aranyból.

Mindezen gyönyörű 12 darab tárgy, míg a készlet tart, postai utánvétellel, vagy a pénz előleleges beküldése mellett eszközöltetik csak 2 frt 95 krért. Azelőtt csak maga a nickel-Anker-Remontoir zsebóra ára 5 frt volt.

Nem tetsző tárgyak 8 napon belül készségesen vissza fogadtatnak.

E. HOLZER

oszt. cs. és kir. állami hivatalnokok szöv. szállítója, óra és ékszer nagy raktára

K R A K A U, Stradom 18

Arjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

1—5

Bámulatos olcsó eladási ár.

Árverési hirdetmény

Az esztergomi méltóságos Főkáptalan által gondnokolt „Pesti központi papnevelde” Kis-Komáromi uradalmi tisztsége közhírré teszi, miszerint

Miháld községben levő

fentebb címzett papnevelde tulajdonát képező 422. hitellekkönyvben foglalt

ökörhizlalda és pálínkaház

a hozzátartozó beletelekkel, udvar, kerttel együtt f. évi márczius 28. napján reggeli 10 órakor a miháldi kasznári hivatalban tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek az uraság jóváhagyásának fentartásával eladatni fog, zárt írásbeli ajánlatok megfelelő bánatpénzzel ellátva elfogadtatnak és az árverés befejezte után felbontatni fognak és az árverési jegyzőkönyvbe szintén felvételnek.

Kikiáltási ár 4500 frt mely összegnek 10 százaléka mint bánatpénz az árverés megkezdése előtt az uradalmi Tiszt kezéhez lefizetendő.

Az árverési feltételek a Kis-Komáromi Rendelkezőségnél, a Miháldi kasznári hivatalban bővebben megtudhatók.

3—3

AZ URADALMI TISZTSÉG.

Egy, esetleg két ügyes fiu tanulóul felvétetik a kiadóhivatalban.

